

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

18. května 2006^{*}

Ve věci C-221/04,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES,
podaná dne 27. května 2004,

Komise Evropských společenství, zastoupená G. Valerem Jordanou
a M. van Beekem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Španělskému království, zastoupenému F. Díezem Morenou, jako zmocněncem,
s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovanému,

^{*} Jednací jazyk: španělština.

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J. Makarczyk, R. Schintgen, P. Kūris (zpravodaj) a G. Arestis, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,
vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 1. prosince 2005,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 15. prosince 2005,

vydává tento

Rozsudek

- ¹ Komise Evropských společenství se svou žalobou domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Španělské království tím, že orgány Kastilie a Leónu povolují v různých soukromých oblastech lovu kladení ok se záklopkou, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z ustanovení čl. 12 odst. 1 a přílohy VI směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102, dále jen „směrnice“).

Právní rámec

- 2 Cílem směrnice je podle jejího čl. 2 odst. 1 „přispět k zajištění biologické rozmanitosti prostřednictvím ochrany přírodních stanovišť a volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin na evropském území členských států, na které se vztahuje Smlouva“.

- 3 Článek 12 odst. 1 směrnice stanoví:

„Členské státy přijmou nezbytná opatření pro vytvoření systému přísné ochrany živočišných druhů uvedených v příloze IV a) v jejich přirozeném areálu rozšíření, který zakazuje:

- a) veškeré formy úmyslného odchytu nebo usmrcování jedinců těchto druhů v přírodě;

[...]“

- 4 Příloha IV směrnice, nazvaná „Druhy živočichů a rostlin v zájmu Společenství, které vyžadují přísnou ochranu“, uvádí pod bodem a), nazvaným „Živočichové“, *Lutra lutra* (dále jen „vydra“).

- 5 Příloha VI směrnice nazvaná „Zakázané metody a prostředky odchyty a usmrcování a způsoby přepravy“ zmiňuje pod bodem a) nazvaným „Nevýběrové prostředky“, pokud jde o savce, „[p]asti, které jsou svou podstatou nebo způsobem použití nevýběrové“.

- 6 Článek 15 směrnice stanoví:

„Pokud jde o odchyt nebo usmrcování druhů volně žijících živočichů uvedených v příloze V a) a v případech, kdy jsou v souladu s článkem 16 uplatněny odchylky při odebrání, odchyty nebo usmrcování druhů uvedených v příloze IV a), zakázou členské státy použití veškerých nevýběrových prostředků schopných způsobit vymizení populací těchto druhů v místním měřítku nebo vážné narušení populací těchto druhů, a to zejména:

- a) použití prostředků pro odchyt a usmrcování uvedených v příloze VI a);

[...]“

- 7 Článek 16 směrnice stanoví:

„Neexistuje-li žádné jiné uspokojivé řešení a za podmínky, že populace příslušného druhu přetrvávají navzdory udělené odchylce ve svém přirozeném areálu rozšíření

bez negativního ovlivnění v dobrém stavu z hlediska jejich ochrany, mohou se členské státy odchýlit od ustanovení článků 12, 13, 14 a čl. 15 písm. a) a b):

[...]

- b) v zájmu prevence závažných škod, zejména na úrodě, dobytku, lesích, rybolovu, vodách a ostatních typech majetku;

[...]“

Skutkový stav a postup před zahájením soudního řízení

- 8 V návaznosti na stížnost zapsanou do rejstříku v roce 2000 zaslala Komise dne 19. dubna 2001 Španělskému království výzvu dopisem, ve které uváděla, že tento členský stát tím, že povolil kladení ok se záklopkou v oblasti, ve které se vyskytují některé druhy živočichů uvedené v přílohách II a IV směrnice, nesplnil povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 12 a přílohy VI této směrnice. Španělské orgány odpověděly zevrubným dopisem ze dne 29. června 2001.
- 9 Komise, která v průběhu roku 2001 obdržela dvě nové stížnosti ohledně povolení klást oka se záklopkou, dne 21. prosince 2001 zaslala španělským orgánům doplňující výzvu dopisem, na kterou tyto odpověděly dopisem ze dne 25. února 2002.

- 10 Vzhledem k tomu, že Komise měla za to, že neplnění povinností plynoucích ze směrnice přetrvávalo, zaslala dne 3. dubna 2003 Španělskému království odůvodněné stanovisko ohledně poskytování povolení španělskými orgány ke kladení ok se záklopkou v různých oblastech lovu, která nepředstavují metodu výběrového lovu. Vyzvala tento členský stát k přijetí opatření nezbytných k tomu, aby vyhověl tomuto stanovisku ve lhůtě dvou měsíců ode dne obdržení uvedeného stanoviska.
- 11 Jako odpověď španělská vláda ve svém dopisu ze dne 15. července 2003 tvrdila, že Komise tím, že ve svém odůvodněném stanovisku zmínila povolení ze dne 13. prosince 2002, jež nebylo uvedeno ani v původní výzvě dopisem, ani v doplňující výzvě dopisem, porušila ustanovení článku 226 ES. Navíc uvedená vláda znovu zpochybnila skutečnosti vytýkané Komisí.
- 12 Vzhledem k tomu, že se Komise domnívala, že neplnění některých povinností Španělským královstvím vyplývajících ze směrnice nadále trvá, podala projednávanou žalobu.
- 13 Uvedená žaloba se týká tří povolení k používání ok se záklopkou k lovu lišky, vydaných orgány Kastilie a Leónu dne 10. ledna 2000, 24. května 2001 a 13. prosince 2002 (dále jen „sporná povolení“). Sporná povolení se vztahují ke dvěma oblastem lovu (dále jen „dotyčné oblasti“), tedy oblasti AV-10.198, umístěné na území obce Mediana de la Voltoya v provincii Ávila, které se týká povolení ze dne 24. května 2001, a oblasti SA-10.328, umístěné na území obce Aldeanueva de la Sierra v provincii Salamanca, které se týkají povolení ze dne 10. ledna 2000 a 13. prosince 2002.

K přípustnosti žaloby

- 14 Španělská vláda vznáší dvě námitky nepřipustnosti. První vychází ze změny předmětu žaloby a podpůrně z její nepřesnosti a druhá z nedostatečného odůvodnění žaloby.

K námitce nepřipustnosti vycházející ze změny předmětu žaloby

- 15 Španělská vláda zejména tvrdí, že Komise poté, co podala žalobu, změnila její předmět, když se dovolávala nesprávného provedení směrnice, ačkoli se v předchozí korespondenci omezovala pouze na výtku Španělskému království, že z důvodu vydání sporných povolení porušilo směrnici.
- 16 Podle Komise jde o chybné tvrzení, neboť jediným cílem žaloby pro nesplnění povinnosti je pouze zpochybnění uvedených povolení.
- 17 Z písemností ve spisu vyplývá, že jednání ohledně nesprávného provedení směrnice mají původ ve stanovisku zastávaném španělskou vládou v její žalobní odpovědi, spočívající v odůvodnění sporných povolení odchylkami stanovenými ve směrnici.
- 18 Je třeba konstatovat, že předmětem projednávané žaloby není případné nesprávné provedení této směrnice do španělského práva, ale její údajné porušení z důvodu vydání sporných povolení. V důsledku toho je namíste tuto námitku nepřipustnosti tak, jak byla vznesena, zamítnout.

- 19 Španělská vláda podpůrně tvrdí, že Komise dostatečně neupřesnila předmět žaloby. V tomto ohledu uvedená vláda uplatňuje pět argumentů.
- 20 Svým prvním argumentem se španělská vláda brání tomu, aby byl předmět žaloby rozšířen na povolení ze dne 24. května 2001 a 13. prosince 2002. Jednak bylo totiž povolení ze dne 24. května 2001 příslušnými orgány dne 29. května 2001 zrušeno, a v důsledku toho pozbylo veškerou právní sílu a hodnotu. Kromě toho bylo povolení ze dne 13. prosince 2002 poprvé zmíněno v odůvodněném stanovisku, takže uvedená vláda neměla možnost předložit své vyjádření.
- 21 Komise nejprve namítá, že španělská vláda neprokázala, že povolení ze dne 24. května 2001 bylo zrušeno. Podle ní toto povolení prokazuje přetrvávání správní praxe při vydávání povolení k lovu prostřednictvím ok se záklopkou v oblastech, ve kterých se vyskytuje vydra, a z tohoto důvodu musí být vzato v úvahu navzdory skutečnosti, že bylo uděleno pouze na velmi krátké období. Pokud jde o povolení ze dne 13. prosince 2002, bylo o něj požádáno a toto bylo vydáno jakožto prodloužení povolení ze dne 10. ledna 2000.
- 22 Je namístě připomenout, že ze samotného znění čl. 226 druhého pododstavce ES vyplývá, že Komise může Soudnímu dvoru podat žalobu pro nesplnění povinnosti, pouze nevyhoví-li členský stát odůvodněnému stanovisku ve lhůtě stanovené pro tento účel Komisí (viz výše uvedený rozsudek ze dne 31. března 1992, Komise v. Itálie, C-362/90, Recueil, s. I-2353, bod 9, a ze dne 27. října 2005, Komise v. Itálie, C-525/03, Sb. rozh. s. I-9405, bod 13).
- 23 Kromě toho je ustálenou judikaturou, že se existence nesplnění povinnosti musí posuzovat vzhledem ke stavu, v němž se členský stát nacházel v době, kdy uplynula lhůta stanovená v odůvodněném stanovisku (viz zejména rozsudky ze dne 31. března

1992, Komise v. Itálie, bod 10; ze dne 4. července 2002, Komise v. Řecko, C-173/01, Recueil, s. I-6129, bod 7; ze dne 10. dubna 2003, Komise v. Francie, C-114/02, Recueil, s. I-3783, bod 9 a výše uvedený rozsudek ze dne 27. října 2005, Komise v. Itálie, bod 14).

- 24 V projednávaném případě se zdá, že povolení ze dne 24. května 2001 bylo uděleno na dobu určitou, jež uplynula 15. června 2001, tedy před zasláním odůvodněného stanoviska.
- 25 Nebylo přitom prokázáno, že uvedené povolení mělo i po uplynutí lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku právní účinky.
- 26 Z toho vyplývá, že žaloba je v rozsahu, v jakém se týká povolení vydaného dne 24. května 2001, nepřípustná.
- 27 Pokud jde o povolení ze dne 13. prosince 2002, je namístě poznamenat, že bylo uděleno jakožto prodloužení povolení ze dne 10. ledna 2000.
- 28 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora se může předmět sporu vztahovat na skutečnosti, které nastaly po vydání odůvodněného stanoviska, jestliže mají stejnou povahu a představují totéž jednání, jako skutečnosti, jichž se týká uvedené stanovisko (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 22. března 1983, Komise v. Francie, 42/82, Recueil, s. 1013, bod 20, a ze dne 4. února 1988, Komise v. Itálie, 113/86, Recueil, s. 607, bod 11).

- 29 V projednávaném případě je namístě poznamenat, že povolení ze dne 13. prosince 2002 má tutéž povahu, jako povolení ze dne 10. ledna 2000, jehož podmínky, pokud jde o použití a kladení ok se záklopkou, upřesňuje, aniž by měnilo jeho smysl a dosah, a že vydání obou těchto povolení představuje totéž jednání. V důsledku toho skutečnost, že bylo uvedené povolení ze dne 13. ledna 2002 příkladmo uvedeno Komisí v odůvodněném stanovisku a že bylo znovu zmíněno v projednávané žalobě, nezbavilo Španělské království práv přiznaných článkem 226 ES. Začlenění uvedeného povolení do předmětu žaloby je tedy správné.
- 30 Svým druhým argumentem španělská vláda uplatňuje, že Komise neupřesnila povinnosti, které Španělské království nesplnilo.
- 31 Nicméně z žaloby Komise zjevně vyplývá, že tato Španělskému království vytýká nesplnění konkrétních povinností vyplývajících z čl. 12 odst. 1 písm. a) a přílohy VI směrnice, tedy jednak povinnosti vytvořit systém přísné ochrany živočišných druhů uvedených v příloze IV a) této směrnice, mezi které patří vydra, zakazující veškeré formy úmyslného odchytu nebo usmrcování, a jednak povinnost zakázat prostředky odchytu a usmrcování, které jsou svou podstatou nebo způsobem použití nevýběrové. V důsledku čehož Španělské království znalo povinnosti, jejichž nesplnění mu bylo vyčítáno.
- 32 Prostřednictvím svého třetího a čtvrtého argumentu španělská vláda vytýká Komisi, že omezila předmět nesplnění povinnosti. V průběhu postupu před zahájením soudního řízení se jednak dovolávala kromě ochrany vydry ochrany pěti dalších živočišných druhů, a jednak veškerých prostředků lovu, a nikoli pouze použití ok se záklopkou.

33 Je namístě připomenout, jak správně uvádí Komise, že Soudní dvůr již rozhodl, že je možné předmět sporu ve stádiu soudního řízení omezit (viz v tomto smyslu zejména rozsudky ze dne 16. září 1997, Komise v. Itálie, C-279/94, Recueil, s. I-4743, body 24 a 25; ze dne 25. dubna 2002, Komise v. Francie, C-52/00, Recueil, s. I-3827, bod 44; ze dne 11. července 2002, Komise v. Španělsko, C-139/00, Recueil, s. I-6407, body 18 a 19, jakož i ze dne 14. července 2005, Komise v. Německo, C-433/03, Sb. rozh. s. I-6985, bod 28). V důsledku toho mohla Komise ve své žalobě omezit předmět tvrzeného nesplnění povinnosti na jeden z druhů zmíněných v průběhu postupu před zahájením soudního řízení, jakož i na jediný prostředek lovu.

34 Svým pátým argumentem španělská vláda uplatňuje, že Komise použila postup před zahájením soudního řízení jako prostředek k postupnému určení odůvodnění nesplnění povinnosti. Takový postup přitom znamená porušení zásad právní jistoty a dodržování základních práv obhajoby.

35 Komise se domnívá, že tímto argumentem jsou uplatňována jednak omezení předmětu žaloby, a jednak neuvedení dostatečných nepřímých důkazů odůvodňujících zahájení řízení o nesplnění povinnosti ve výzvě dopisem.

36 Nezdá se nicméně, že by takové skutečnosti mohly v tomto ohledu zpochybnit přípustnost žaloby. Komise byla totiž jednak oprávněna, jak je připomenuto v bodu 33 tohoto rozsudku, omezit předmět sporu ve stádiu soudního řízení. Kromě toho podle judikatury Soudního dvora má postup před zahájením soudního řízení za cíl dát dotčenému členskému státu příležitost jednak splnit své povinnosti, které pro něj vyplývají z práva Společenství a jednak užitečně uplatnit důvody na jeho obranu proti výtkám Komise (viz rozsudek ze dne 29. dubna 2004, Komise v. Portugalsko, C-117/02, Recueil, s. I-5517, bod 53). Mimoto výzva nemůže podléhat stejné

přísným požadavkům na přesnost jako odůvodněné stanovisko, neboť tato výzva může spočívat pouze v prvním stručném shrnutí vytýkaných skutečností (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek ze dne 16. září 1997, Komise v. Itálie, bod 15).

- 37 Jak uvedla generální advokátka v bodu 24 svého stanoviska, pokud je pravda, že cílem výzvy dopisem je vymezit předmět sporu, musí Komise přesně uvést v odůvodněném stanovisku vytýkané skutečnosti, které již obecněji uplatnila ve výzvě dopisem. To nicméně nebrání omezení předmětu sporu ani jeho rozšíření na pozdější opatření, která svou podstatou náleží k opatřením zpochybňovaným ve výzvě.

K námitce nepřípustnosti vycházející z nedostatečného odůvodnění žaloby

- 38 Druhá námitka nepřípustnosti vznesená španělskou vládou vychází jednak z porušení čl. 38 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Soudního dvora, a jednak z nedostatečného odůvodnění žaloby, jakož i z neuvedení důkazů tvrzeného nesplnění povinnosti.
- 39 K prvnímu bodu je namístě konstatovat, že žaloba splňuje požadavky uvedené v čl. 38 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Soudního dvora, pokud jde o předmět sporu a stručného popisu žalobních důvodů.
- 40 K druhému bodu je třeba konstatovat, jak uvádí Komise, že takto formulovaný důvod obrany spadá do přezkumu merita žaloby. Z toho vyplývá, že této námitce nepřípustnosti nelze vyhovět.

- 41 S ohledem na výše uvedené je namístě konstatovat, že žaloba je v rozsahu, v němž se zakládá na povolení z 24. května 2001 ohledně oblasti lovu AV-10.198 umístěné na území obce Mediana de la Voltoya v provincii Ávila, nepřipustná, a ve zbývajících částech přípustná.

K opodstatněnosti žaloby

- 42 Je tedy namístě přezkoumat, zda bylo povolení ze dne 13. prosince 2002 (dále jen „sporné povolení“), které se týká oblasti lovu SA-10.328 umístěné v Aldeanueva de la Sierra, v provincii Salamanca (dále jen „dotyčná oblast“), vydáno španělskými orgány při nedodržení směrnice.

- 43 Komise vznáší na podporu své žaloby dva žalobní důvody. Zaprvé povolení k používání ok se záklopkou v dotyčné oblasti představuje úmyslný odchyt nebo usmrcování vydry porušující čl. 12 odst. 1 písm. a) směrnice. Zadruhé, vzhledem k tomu, že uvedené povolení spočívá v prostředku lovu, který je svou podstatou a způsobem použití nevýběrový, Komise uplatňuje, že Španělské království porušilo také ustanovení přílohy VI a) směrnice.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení přílohy VI a) směrnice

- 44 Svým druhým žalobním důvodem, který je třeba přezkoumat na prvním místě, Komise tvrdí, že povolení k používání ok se záklopkou představuje porušení přílohy VI a) směrnice, jelikož jde o prostředek lovu, který je svou povahou a způsobem použití nevýběrový.

45 Ze směrnice vyplývá, že metody a prostředky odchyty a usmrcování uvedené v její příloze VI a) jsou zakázány pouze v případech uvedených v článku 15 této směrnice, který je jediným článkem odkazujícím na uvedenou přílohu.

46 Z tohoto ustanovení vyplývá, že je zakázáno používat nevýběrové prostředky, zejména ty, které jsou uvedené v příloze VI a) směrnice, k odchyty či usmrcování volně žijících živočichů uvedených v příloze V a) této směrnice, a v případech, kdy jsou v souladu s článkem 16 uplatněny odchylky při odebírání, odchyty nebo usmrcování druhů uvedených v příloze IV a) uvedené směrnice.

47 Je namístě poznamenat, že sporné povolení bylo vydáno pro lov lišky, tedy živočišného druhu, který není uveden ani v příloze IV a), ani v příloze V a) směrnice. Z toho vyplývá, že zákaz nevýběrových prostředků lovu nemůže být španělským orgánům v projednávání případě vytýkán. Proto je namístě první žalobní důvod ohledně porušení přílohy VI a) směrnice zamítnout.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 12 odst. 1 písm. a) směrnice

48 Je třeba připomenout, že v souladu s čl. 12 odst. 1 písm. a) směrnice členské státy přijmou nezbytná opatření pro vytvoření systému přísné ochrany živočišných druhů uvedených v příloze IV a) této směrnice v jejich přirozeném areálu rozšíření. Tento systém musí podle tohoto ustanovení zakazovat veškeré formy úmyslného odchyty nebo usmrcování těchto druhů.

- 49 Za účelem posouzení opodstatněnosti žalobního důvodu předloženého Komisí je namísto jednak ověřit, zda se vydra vyskytuje v dotyčné oblasti, a jednak určit podmínky, za kterých má odchyt nebo usmrcování tohoto druhu úmyslný charakter.

K výskytu vydry v dotyčné oblasti

– Argumentace účastníků řízení

- 50 Zprvce Komise tvrdí, že španělská vláda ve své odpovědi na odůvodněné stanovisko uznala, že se vydra v dotyčné oblasti vyskytuje, jelikož v této odpovědi uvedla, že s vydrou je možné se setkat na téměř celém území Kastilie a Leónu.
- 51 Zadruhé byl tento výskyt potvrzen vědeckými informačními listy „Natura 2000“, které Španělské království předložilo Komisi pro krajinné oblasti Quilamas (Salamanque) a Encinares de los ríos Adaja y Voltoya (Ávila), přičemž krajinná oblast Quilamas sousedí s dotyčnou oblastí.
- 52 Zatřetí touto oblastí protékají vodní toky, které jsou pro sídliště vydry nepostradatelné.
- 53 Výskyt tohoto druhu v dotyčné oblasti konečně potvrdila také monografie o rozmístění vydry ve Španělsku.

- 54 S ohledem na všechny tyto skutečnosti se Komise domnívá, že pokud má španělská vláda za to, že se vydra v této oblasti nevyskytuje, musí to prokázat předložením technické studie uskutečněné v terénu.
- 55 Španělská vláda tvrdí, že vydra se v dotyčné oblasti nevyskytuje. Jako odpověď na první skutečnost uplatňovanou Komisí uvádí, že uznání výskytu určitého živočišného druhu v určité oblasti neznamena, že tento druh obývá veškerá sídliště na tomto území.
- 56 Uvedená vláda také zdůrazňuje, že vodní toky jsou pro sídliště vydry nepostradatelné, přičemž dotyčná oblast není ani pobřežní oblastí ani oblastí sousedící s řekou. Dodává, že řeky a potoky, které protékají touto oblastí, mají sezónní charakter a přes léto vysychají.
- 57 Monografie předložená Komisí mimoto potvrzuje, že se vydra v dotyčné oblasti nevyskytuje.
- 58 Španělská vláda se konečně domnívá, že výskyt vydry v uvedené oblasti je pouze pravděpodobný a že Komise tento výskyt neprokázala, vzhledem k tomu, že nedisponuje ani přímými důkazy, jako je odchyt jedinců tohoto druhu, ani nepřímými důkazy, jako je výskyt jejich stop.

– Závěry Soudního dvora

- ⁵⁹ Je namístě připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora je v rámci řízení o nesplnění povinnosti zahájeného na základě článku 226 ES věci Komise, aby prokázala existenci tvrzeného nesplnění povinnosti státem, aniž by se mohla opírat o jakoukoliv domněnku (viz v tomto smyslu zejména rozsudky ze dne 25. května 1982, Komise v. Nizozemsko, 96/81, Recueil, s. 1791, bod 6; ze dne 29. dubna 2004, Komise v. Rakousko, C-194/01, Recueil, s. I-4579, bod 34, a ze dne 20. října 2005, Komise v. Spojené království, C-6/04, Sb. rozh. s. I-9017, bod 75).
- ⁶⁰ Pokud jde o vědecké informační listy „Natura 2000“, je namístě konstatovat, jak uvedla generální advokátka v bodě 71 svého stanoviska, že se týkají krajinné oblasti Quilamas, která má rozlohu více než 10.000 hektarů. Dotyčná oblast se nachází na severozápadě, v přímém sousedství této krajinné oblasti. Nicméně je nesporné, že nejdůležitější vodní toky uvedené krajinné oblasti, zejména Arroyo de las Quilamas, protékají na jihovýchod a jsou od dotyčné oblasti odděleny řadou kopců vysokých několik set metrů. Proto je málo pravděpodobné, že by se vydry pocházející z populace žijící v hydrografické síti krajinné oblasti Quilamas přesunuly do dotyčné oblasti.
- ⁶¹ Mimoto, jak uvedla španělská vláda, které ohledně tohoto bodu Komise neodporovala, ačkoli jsou vodní toky pro sídliště vydry nepostradatelné, ty, které protékají dotyčnou oblastí nebo v její blízkosti, mají sezónní charakter.
- ⁶² Konečně, pokud jde o monografii předloženou Komisí, je namístě konstatovat, že obsahuje vnitřně rozporné údaje, takže z ní nevyplývá jakákoli jistota, pokud jde o výskyt vydry v dotyčné oblasti.

- 63 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala výskyt vydry v dotyčné oblasti, neboť předložené důkazy prokazují nanejvýš možnost takového výskytu.

K úmyslnému charakteru odchytu vydry

– Argumentace účastníků řízení

- 64 Komise uplatňuje, že odchyt vydry nemůže být považován za náhodný, a že je tudíž podmínka ohledně úmyslného charakteru stanovená v čl. 12 odst. 1 písm. a) směrnice splněna, pokud španělské orgány, ačkoli vědí, že se vydra na území vyskytuje, tam nicméně pro lov lišky povolí používání nevýběrové metody lovu, která může zasáhnout i vydru.
- 65 Španělské království tak z důvodu, že vydalo sporné povolení, nesplnilo povinnost, která pro něj vyplývá z čl. 12 odst. 1 písm. a) směrnice, zabránit negativním důsledkům pro vydru, a způsobilo riziko úmyslného odchytu jedinců tohoto druhu.
- 66 Španělská vláda namítá, že sporné povolení bylo vydáno pro lov lišky, a nikoliv vydry. Uznává možnost nepřímého účinku na vydru za podmínky, že by se v dotyčné oblasti tento druh vyskytoval, což nicméně nebylo prokázáno.

67 Navíc se uvedená vláda domnívá, že oka se záklopkou představují metodu výběrového lovu jak svou povahou, protože záklopka umožňuje zabránit smrti odchyceného živočicha, tak pokud jde o takové podmínky použití uložené sporným povolením, jako je každodenní kontrola ok, požadavek okamžitého propuštění všech odchycených živočichů nedotčených uvedeným povolením nebo přesné způsoby kladení těchto ok.

– Závěry Soudního dvora

68 Z ustanovení čl. 12 odst. 1 písm. a) směrnice vyplývá, že členské státy musí přijmout nezbytná opatření pro vytvoření systému přísné ochrany živočišných druhů uvedených v příloze IV a) této směrnice v jejich přirozeném areálu rozšíření, která zakazují veškeré formy úmyslného odchytu nebo usmrcování.

69 Pokud jde o podmínku úmyslného charakteru stanovenou v tomto ustanovení, ze znění jejich jednotlivých jazykových verzí vyplývá, že uvedený úmyslný charakter se vztahuje současně k odchytu a usmrcování chráněných živočišných druhů.

70 Je třeba mimoto připomenout, že Soudní dvůr kvalifikoval jako úmyslné vyrušování ve smyslu čl. 12 odst. 1 písm. b) směrnice takové skutečnosti, jako je provozování motorových kol na pláži i přes upozornění na výskyt hnízd chráněných mořských želv a provozování vodních šlapacích kol a malých lodí v přímořské oblasti dotyčných pláží, a rozhodl, že členský stát nesplní povinnosti, které pro něj vyplývají na základě čl. 12 odst. 1 písm. b) a d) směrnice v případě, kdy nepřijme veškerá konkrétní opatření nezbytná k zabránění jednak úmyslnému vyrušování dotyčných živočišných druhů v průběhu období rozmnožování, a jednak poškozování nebo

ničení míst rozmnožování (viz rozsudek ze dne 30. ledna 2002, Komise v. Řecko, C-103/00, Recueil, s. I-1147, body 36 a 39, jakož i stanovisko generálního advokáta P. Légera v této věci, bod 57).

- 71 Pro to, aby byla splněna podmínka úmyslného charakteru uvedená v čl. 12 odst. 1 písm. a) směrnice, musí být prokázáno, že původce jednání zamýšlel odchyt nebo usmrcování jedince chráněného živočišného druhu, nebo byl alespoň s možností takového odchytu nebo usmrcování srozuměn.
- 72 Je přitom nesporné, že se sporné povolení týká lovu lišky. V důsledku toho nesměruje povolení samotné k povolení odchytu vydry.
- 73 Navíc je třeba připomenout, že výskyt vydry v dotyčné oblasti není formálně prokázán, takže není prokázáno ani to, že když španělské orgány vydávaly sporné povolení k lovu lišky, věděly, že riskují ohrožení vydry.
- 74 Je tedy namístě se domnívat, že skutečnosti vyžadované k tomu, aby byla splněna podmínka úmyslného charakteru odchytu nebo usmrcování jedince chráněného živočišného druhu, jak jsou stanoveny v bodu 71 projednávaného rozsudku, nebyly v projednávaném případě prokázány.
- 75 Je tedy namístě žalobu Komise zamítnout.

K nákladům řízení

- ⁷⁶ Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Španělské království požadovalo po Komisi náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je namístě posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) Žaloba se zamítá.**
- 2) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.